

[Frøddy Madsen.]

geri ikke er gået tilbage. Jeg ved ikke, hvad han bygger det på, men vi bygger vores påstand på bl. a. et indlæg i Information af Aage Munk, der er cand. oecon. og kontorchef i Boligselskabernes Landsforening, og han siger deri:

„Der er i år givet tilsagn om i alt 4.580 almennyttige lejligheder i årets første 8 måneder. Det er et fald på 31 pct. i forhold til de første 8 måneder af 1973, hvor tallet var 6.605.“

Jeg ved ikke, om arbejdsministeren har andre tal, men ellers vil jeg betragte det som kendsgerninger. Det er jo i øvrigt i overensstemmelse med de vanskeligheder, byggeriet har.

Jeg vil gerne benytte anledningen til at sige tak til arbejdsministeren for det tilsagn, han gav fru Grete Westergaard på mit spørgsmål, om man ville tage under overvejelse at ophæve 26 ugers reglen. Jeg betragter det faktisk som et tilsagn.

Så vil jeg godt sige om de dagsordener, der er foreslået, at med henblik på den dagsorden, som SF har foreslået, da er vi — det fremgår også af det indlæg, jeg har holdt — enige i de principper, som ligger i det, men jeg bliver nødt til også at sige et par bemærkninger om det, hr. Aage Frandsen sagde i forbindelse med fremsættelsen af dagsordenen, for det gør det i og for sig lidt betænkeligt for os.

Så vidt jeg husker, sagde hr. Aage Frandsen noget i retning af, at man kunne sagtens foreslå en dagsorden, der gik ud på, at regeringen skulle gå af, fordi den ikke løser arbejdsløshedsspørgsmålet, men det ville i og for sig ikke hjælpe ret meget, fordi så fik man en valgkamp, og så ville de økonomiske vanskeligheder, vi er inde i, ikke blive afhjulpet, for det er givet, at en anden regering heller ikke ville kunne rette det op.

Jeg må sige, at jeg er noget forbløffet over denne indstilling fra SFs side, for det betyder åbenbart, at man nu affinder sig med denne regering, at man siger, at vanskelighederne kun vil øges, og at de ikke vil blive så forfærdelig meget anderledes, hvis vi får en anden regering. Det er de toner, jeg hører, og jeg ved ikke, om der ligger en principiel holdning her i SFs indstilling, men jeg synes, det er skuffende, og jeg synes, det

kunne være rart at få præciseret, om der er en ændring i den holdning, som SF havde for få dage siden her i tinget.

Så vil jeg godt sige med hensyn til selve det konkrete indhold i SFs dagsorden, at vi synes godt, tingene kunne have været præciseret noget nærmere og noget bedre, men i princippet er vi enige, og derfor kan vi stemme for SFs dagsorden.

Vi har jo ved flere lejligheder fremsat dagsordensforslag her i folketinget. Ved nogle lejligheder har vi fået at vide, at det var at betragte som paradeforslag, og at det kun var politisk taktik osv. Det må jeg nu bestride. De har altid haft et velbegrundet politisk formål. Den sidste, må jeg minde om, havde det klare formål at skaffe os af med regeringen, hvilket som bekendt også var lige ved at lykkes. Men jeg må sige om den dagsorden, som socialdemokratiet her har foreslået, at den kan jeg vanskeligt se noget formål i ud over det, at den skal præcisere, hvad der er socialdemokratiets politik på beskæftigelsesområdet, og det er naturligvis et legalt formål. Man ved på forhånd, at den ikke har nogen som helst chance for at blive vedtaget her i tinget, men man vil altså præcisere sine politiske synspunkter. Med samme ret, med samme formål, kunne vi og for den sags skyld andre partier have fremsat vores beskæftigelsesprogram i et dagsordensforslag, også vel vidende, at det ikke kunne vedtages, men så havde vi præciseret tingene. Det er bare spørgsmålet, om det er helt relevant at gøre tingene på den måde.

Jeg vil ikke bestride, at det socialdemokratiske beskæftigelsesprogram indeholder en række gode punkter til fremme af beskæftigelsen, som vi fuldt ud kan acceptere, og som vi også vil være med til at støtte hen ad vejen; de går jo også igen i meget af det, jeg har sagt her i dag. Men der er også ting i det, som er uacceptable for os, og der er fremfor alt ting i det, som er helt utilstrækkelige til at løse beskæftigelsessituationen på nuværende tidspunkt.

Men det er altså socialdemokratiets politik, som man her lægger frem, og det har man ret til, og jeg synes som sagt, at det er rimeligt set ud fra socialdemokratiets synspunkt. Vi andre kan så tage til efterretning, at det er socialdemokratiets politik, og